

MTÜ Töötähe suvepäevad Roosta Puhkekülas 2017

Meie suvepäevaliste karavan alustas 2.augustil kell 10 Keila Sotsiaalkeskuse eest teekonda Roostale. Ennelõunaks saabusime Roosta Puhkekülla.

Keskpäeval alustasid kaks piirivalvurit, kes sõitsid päästepaadiga merelt kaatri juurest meie grupi juurde Roosta randa, meie grupile merepääste õppust korraldama. Piirivalvurid õpetasid meile, kuidas päästevesti õigesti selga panna. Kes soovis võis harjutada päästeliini merele heitmist. Päästeliiniks nimetatakse tugevast materjalist 20 meetri pikkust peenikest nõõri. Selle loo autor harjutas ka korra päästeliini heitmist ning tulemus oli 8-9 meetrit.

Sama päeva pärastlõunal korraldas Piret meie seltskonnale Roosta disc golfi rajal spetsiaalse koolituse. Sellel koolitusel osales kuus huvilist, kellest Piret moodustas kolm kaheliikmelist võistkonda. Tollel võistlusel osalesid: Piret, Anneli, Kalle, Henri ning kaks Andrest. See huviliste seltskond läbis täielikult põneva Roosta disc golfi raja. Samaks õhtuks oli meie grupile broneeritud peresaun.

Teisel hommikul suundus meieseltskond peale hommikusööki Roosta bowlingusaali. Bowlinguvõistlus kujunes meie grupi jaoks väga emotsionaalseks.

Pärastlõunal oli meil mitu tundi vaba aega ette nähtud, mille kasutamiseks jagunes meie seltskond kaheks rühmaks – üks grupp läks merre ujuma, aga teine grupp hakkas UNOt mängima.

Samal õhtul kell kuus algas meil grilliõhtu.

Kolmanda päeva ennelõunal rivistas Kaja meie laagrilised üles ning luges meie seltskonna üle, et välja selgitada ega keegi kaduma pole läinud.

Seejärel jagasid laagri juhid kõigile laagris osalenutele auhindu: helkurid, minišokolaadid ning Kalevi šokolaadist kuldmedali.

Natuke aega hiljem alustas meie karavan koduteed ning keskpäevaks naaseksime kodulinn Keilasse.

Kalle Välli

MTÜ Töötähe suvepäevad Roosta puhkekülas 17.-19. august 2015

Meie viiest väikesõidukist koosnev karavan alustas kaunil suvepäeval, 17. augusti südapäeval Keila sotsiaalmaja eest lühireisi Läänemaale. Poole kahe paiku saabusime Roosta puhkekülla.

Pärast puhkemajadesse majutamist läks meie grupp merd katsuma. Mõni julge astus jalgupidi vette, kuid teatati, et merevesi on alles külm. Ülejäänud grupi liikmed istusid valgel rannaliival ning nautisid kaunist vaadet, kuidas päike sillerdas mereveel. Pärast meie perenaiste poolt valmistatud maitsvat õhtusööki, korraldas Marite ühislaulmise, saates ise lauluhuvilisi akordionil. Esimese laagripäeva õhtuks oli meie grupil broneeritud peresaun.

Teise laagripäeva varahommikul noppisin ma koos mõne kaaslasega meie grupi puhkemajade ümbrusest männimetsa alt hommikuooteks mustikaid ning pohli. Samuti oli meie grupil tolle päeva õhtuks poolteiseks tunniks boulingusaal broneeritud. See oli meie seltskonna emotsionaalne vabaaja üritus, mille puhul võitjat välja ei selgitatud, vaid meie laagri juht Kaja premeeris iga sellest üritusest osavõtjat väikse auhinnaga. Samal päeval korraldasime meie grupi puhkemajade juures lõkkeõhtu.

Kolmandal laagripäeval pärast hommikusööki pakkisime endi reisikotid ning peale lõunasööki alustas meie karavan koduteed ja pärastlõunal naasesime kodulinna Keilasse.

Kalle Välli

Erihoolekande klientide suvepäevad 2012.a.

28.augusti hommikul poole kuue paiku vurasid kaks mikropussi meie 26-liikmelise seltskonnaga Keilast Tallinna poole. Kell 6.30 alustasime Balti jaamast Tallinn-Valga rongiga kolme ja kolmveerand tunnist reisi Põhja-Eestist Lõuna-Eestisse Elvasse.

Kui olime Elva jaama juurest üle raudtee jõudnud, küsis meie loodusgiid Tiiu, kas kõiki kutsub täna loodus ning ta sai vastuseks üksmeelse "Jaa!"

Seejärel Tiiu juhatas meie grupi Väiksele Väerajale. Väike Väerada on mitmekülgne terviserada, mis ühendab endas teaduse, tervise, spordi, kunsti ja pärimuse valdkondi. See 3 km pikkune vahelduval maastikul kulgev metsarada on elvalaste hulgas tuntud juba aastaid oma ebatavalise tervistava toime poolest.

Tollele rajale paigutatud Eesti muinasjuttude teemalised müstilised puuskulptuurid tekitavad omapärase vabaõhugalerii, mis seob looduskeskkonna kunstikeskkonnaga aidates emotsionaalse miljöö loomise ja looduse väge inimesele veelgi suurendada.

Esimese peatuse tegime Ilmapuu juures, mis näitab teed tagasi meie juurte juurde, algsete looduslähedaste eluviiside ja igapäevaseoste arusaamiseni.

Vaskuss parandab meie vereringet, köha-nohu ning negatiivseid mõtteid.

Kaval Ants - põletikuste liigeste, reuma korral viieks minutiks peatuda.

Karjapoiss - närvisüsteemi tasakaalustamine ja probleemide lahendamise paik.

Virvatuluke - hea koht puhkamiseks. Hingamisteedele hea mõju olles suunaga vee poole.

Seenekuningas – tänuplats - ole tänulik looduse eest. Väe käed - metsaväe tunnetuse koht, väe eest, mida saad, tuleb tänada metsa.

Sõnajala õis - siit algab Mõtluse rada, mida tuleks vaikides ja tempokalt läbida.

Ja olemegi jõudnud Väikese Väeraja lõppu - Tartumaa Tervisespordikeskuse, kus ootasid meid Härjapõlvlaste Kaitseala ja Maajumalate park, mis on ühtlasi Suure Väeraja lõpp.

Suur Väerada on mütoloogiliste skulptuursete väravatega kaunistatud Otepäält Elvasse suunduv Tartu maratoni suusarada. Suur-ja Väike Väerada koos Tartumaa Tervisespordikeskusega moodustavad kokku Eesti pikima puuskulptuuridega kaunistatud vabaõhugalerii.

Esimesel laagripäeval tutvustas Tiiu meile veel Maajumalate parki. Maajumalate park ei ole pühapaik traditsioonilises mõttes. See ei asu vaikes hiies, vaid ümbritseb hoopis tervisespordikeskust. Idee tuleb Vanast Kreekast, kus valitses polüteism ning staadionitele paigutati jumalate kujud, kelle auks peeti olümpiamänge ja teisi spordivõistlusi. Võitjaid austati kui kangelasi ja nad tõsteti jumalate kõrvale. Meie Maajumalate palge all lõpetavad üha uued ja uued kangelased Tartu Maratoni distantse, väärides samuti jumalikku austust. Seepärast ongi meie Jumalad sellises kohas, eesmärgiga ühendada ajalugu, kultuuri ja sporti. Maajumalate park koosneb 18-st puukujust. Üks Tartumaa Tervisespordikeskuse osi on Härjapõlvlaste kaitseala. Härjapõlvlased elavad kõikjal maa all, samuti inimeste elupaikdes, põrandate ja lävepakkude all. Härjapõlvlased on suure pea ja väikese kehaga isendid.

Septembris 2006 saabus Tartumaa Tervisespordikeskuse härjapõlvlaste vanem auväärne isand Aopelg Elulemb, kes koos Elva kunstniku Mariina Tiidoriga tegid direktor Karl Kontorile ettepaneku reservaadi erastamise ja edasise koostöö kohta. Aasta kestnud läbirääkimised kaitseala loomiseks tipnesid kahepoolse lepingu allakirjutamisega ja esimeste härjapõlvlaste sissekolimisega 2007. aasta Mardipäeval.

Esimesel laagripäeval meie grupi liikmed turnisid ka Härjapõlvlaste kaitse all oleval Häpi seiklusrajal, mis kujunes päris lõbusaks ürituseks, kuigi nõudis palju eneseületamist ja koostööd. Hilisõhtul toimus ühine jalgpallimäng jalgpallilaagris olevate lastega.

Teisel laagripäeval suundus meie seltskond loodusgiid Tiiu juhatusel Elva ürgoru matkarajale, mille pikkus on 14,4 km. Tollel loodusmatkal Tiiu tutvustas meile erinevaid taimi ja seeni. Samblad on rohelised, aga samblikud on hallid. Imetlesime ka esivanemate puuskulptuuridega väravat. Naistepuna on väikeste kollaste õitega ravimtaim. Karusammal on madal roheliste pehmete ogadega taim. Külastasime ka vaiadel seisvat põnevat nõiamajakest. Kärt pildistas agaralt neid taimi, mida Tiiu meile tutvustas. Korjasime ka õhtusöögiks kastme jaoks seeni.

Kolmandal laagripäeval toimus meie grupi "Ei!" ütlemise koolitus. Seda koolitust viisid läbi Tiiu ja Kaja. Sellel koolitusel viidi läbi rollimängud erinevate situatsioonide läbiarutamiseks. Näiteks - kui üks võõras mees tänaval mangub sinu käest raha, siis ütle, et mul ei ole raha. Koolitus andis igale osalejale praktilisi teadmisi "ei" ütlemiseks keerulistes olukordades.

Tol päeval toimus ka meie grupi Elva linnaekskursioon, mille käigus tutvusime linna arhitektuuriga ning külastasime turismiinfopunkti fotonäitust ja keskkonnanäitust. Linnaekskursiooni lõppedes järgnes piknik kauni Arbi järve kaldal. Varsti jõudis kätte aeg tagasisõiduks rongile minna. Sama päeva hilisõhtul saabusime tagasi kodulinn Keilasse.

Kalle Välli